

Kulturális-közéleti havilap, harminckilencedik évfolyam

2012 július Vers

Horváth László Imre: Piskóta; Science fiction; Lakatlan sziget

Piskóta

Nem fejlődik a kapcsolatunk,
ez zavar leginkább. Hátralévő időmben
nekem elég lett volna
azt tökéletesíteni, mint egy japánnak
egy életen át valami kardpengét,
adott mozdulatot.
Építeni, mint egy házat nagy kerttel.
Nem csinálunk többé programokat,
persze lassan egy éve, hogy szakítottunk.
Azóta más nőket ismerek meg,
olyanokat, akik nem te vagy, velük
élek át közös élményeket, hallgatom
őket a gyerekkorukról
például, ők meg engem,
felmerül jó pár dolog
amit neked nem mondtam el,
ilyenkor eszembe jut,
hogymondanám, vagy nagyon
szívesen meghallgatnám, mi jár

a fejedben mostanában.

Mire jutottál a dolgaiddal.

Kellenek ezek a nők, valamit

kezdenem kell magammal,

az időmmel, ahhoz viszont nekem

rengeteget kell beszélgetnem.

Nemrég kitaláltam egy ügyes

hazugságot ismerkedési szövegnek,

hoggy egyébként otthon, vidéken

van egy őzünk, úgy hívják, Piskóta.

Ez elég aranyos, és ha kiállok

a sztori mellett, nehezen bizonyítható

hoggy nem igaz, addigra meg már

úgyis elértem, amit akartam,

hazudhatom a következő nőnek.

Amúgy ilyesmit megbocsátanak.

Különben sincs szabály.

Mindenki vigyázzon magára.

De nem mondtam még senkinek,

mivel elszomorodnék rögtön,

hiszen mégis létezik Piskóta

az őz, te vagy az persze,

rögtön eszembe jutna

milyen vagy, ami nem jön jól

ha ismerkedek, hoggy olyan vagy,

mint egy Piskóta nevű őz,

az ízed meg általában

mint az a süteményfajta, a piskóta.

Üdögélek másokkal vagy
fekszem, zenét hallgatok,
filmet nézek, élmények érnek,
megismerek, megismerek.
Végül jobb egyedül. Bár nem
érdekel, hogy érzik-e rajtam vagy
sem, csak így szabadabban
képzellek magam mellé.

Science fiction

Alakítsd át magad.
Ne ismerjelek fel,
de legyél ugyanaz.
Más a külsőd, új a családotod,
ismerőseid. Titkold előttem
a munkád, az áldozataid, hogy
mindent otthagytál ezért
a játékért, kísérletért.
Ragaszkodj az új nevedhez,
minden hazugsághoz, ami
meggyőz engem, hogy nem
te vagy, mégis te vagy,
pontosan érezzem.
Csinálj az életemből
science fictiont, megéri,
ezzel tartozol nekem,

különben mi lesz,
különben nem vagy.

Lakatlan sziget

Hiányzik ahogy együtt filmeket
nézünk. Az ágamban keresztbefordulva,
a falnak vetem a hátam te pedig a mellkasomra
teszed a fejed. Sokszor elaludtál,
időről időre elhúztam a kezem a szemed előtt,
ha ébren voltál megsértődteél.
Általában bőgtél a megható filmekben,
titokban akartad tartani,
de ha nagy csendet hallottam a mellkasom környékéről,
mindig nevettem, megint sírsz, úgy is volt.
Emlékszem például a *Számkivetett* című filmre,
utána csavarni lehetett a sós vizet a pólómból,
annyit sirtál rajta, mikor Tom Hanks elveszti a labdáját,
Wilsons, és utána, amikor hazakeveredik,
akkor nem titkolóztál, hanem zokogva mondtad,
„az a legrosszabb, hogy most is egyedül van”.
Mit mondjak, felőröl a hiányod,
itthon vagyok, egy lakatlan szigeten élek,
a tengerbe esett a labdám, akivel
évekig beszélgettem. Festettem neki
szemet meg száját, haja nőtt fűből.

Tetszik

2 ember kedveli. Legyél te az első az ismerőseid közül!

Kapcsolódó írások:

1. **Horváth László Imre: Hé exó thalassa** Arra emlékszem, hogy uszodába jártunk sokat, előtte körbefutottuk néhányszor azt...
2. **Horváth László Imre: Lenni vagy nem** Megtörtént az átváltozás. Ültem melletted, és azon gondolkodtam, melyikünk nem...
3. **Horváth László Imre: Így gondolkodok rád** Én vagyok a tenger te vagy a tenger partja ...
4. **Horváth László Imre: A színésznő** Talán ő volt az utolsó, akivel még gyerekként találkoztam, vagy...
5. **Rainer M. János: Otthontalanság, emlék, mű (Molnár Imre-Szarka László (szerk.): Otthontalan emlékezet. Emlékkönyv a csehszlovák-magyar lakosságcsere 60. évfordulójára. Komárom, 2007, MTA Kisebbségkutató Intézet-Kecskés László Társaság, 234 oldal, ár nélkül.)** Rainer M. János Otthontalanság, emlék, mű Vannak könyvek, amelyek...

Cimkék: **Horváth László Imre**